

EUROAGRICONS

Ministerul Agriculturii,
Pădurilor și Dezvoltării Rurale

Numărul 13
Decembrie 2004

Buletin informativ al consilierilor de integrare europeană din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale

NOU! CITITORII NOȘTRI
SUNT INVITAȚI SĂ NE
ADRESEZE ÎNTREBĂRI
ȘI SUGESTII CARE VOR FI
DEZBĂTUTE ÎN POȘTA
REDAȚIEI
euroagricons@maa.ro

CUPRINS

Corpul Consilierilor de Integrare Europeană din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale	1, 2
Clasificarea carcaselor de bovine și ovine	2, 3
Implementarea sistemului cotei de lapte	3, 4
Încurajarea asociațiilor de marketing din sectorul hortic	4
Extinderea perioadei de tranziție pentru subvențiile la export ale țării în curs de dezvoltare	5
Medicii veterinari de liberă practică pot cumpăra sediile de circumscripții sanitar-veterinare pe care le au în concesiune	6
Cresterea melcilor, o activitate în plină expansiune	7
Opinii despre agricultura Uniunii Europene	8
Programul FIDA	8, 9
Perspectiva pieței agricole	9, 10
Uniunea Europeană. Însemne și obiective	10, 11
Noutăți SAPARD	11
Ce este Parlamentul European?	12

Dragi cititori,

încheiem un nou an, încărcat de evenimente, printre care am numărat și multe realizări. Orice sfârșit de an presupune noi provocări și noi începuturi.

Am parcurs împreună o serie de etape foarte importante pentru agricultura și pentru viitorul României. Suntem bucuroși că am putut să contribuim, în măsura puterilor noastre, la aducerea României cu un pas mai aproape de Uniunea Europeană. Am reușit să încheiem Capitolul 7 - Agricultura al negocierilor cu U.E., cel mai dificil, înaintea altor capitole ale negocierii, performanță nerealizată de nici o altă țară care a aderat la marea familie europeană. Pentru acest lucru le suntem recunoscători tuturor colegilor din minister și din afara ministerului cu care am colaborat, care ne-au sprijinit și pe care i-am sprijinit în vederea atingerii acestui obiectiv.

Deși putem spune că am reușit să ne îndreptăm spre destinația dorită, încă ne așteptăm dificultăți foarte mari până să putem să ne așezăm liniștiți între celelalte țări ale Uniunii Europene. Mai este încă foarte mult de muncă în vederea implementării angajamentelor pe care România și le-a asumat în fața

Comunității Europene, iar în cadrul acestui proces este posibil ca multe alte obstacole să se ivească. Avem însă încredere că vom putea să le depășim prin muncă și prin spirit de echipă.

Sperăm că în anii următori să avem o contribuție cel puțin egală cu cea de până acum la implementarea politicilor Uniunii Europene în cadrul agriculturii românești. Am avut ocazia, în acest an, să ne deplasăm în toate județele țării și să putem discuta direct cu producătorii agricoli și cu specialiștii din teritoriu. Am reușit astfel să aflăm multe lucruri interesante și importante despre agricultura României și despre mediul rural, lucruri care ne-au ajutat foarte mult în munca noastră de zi cu zi. Sperăm că, în același timp, le-am oferit producătorilor cu care am discutat informații utile, care să îi pregătească mai bine pentru momentul în care vor trebui să acționeze pe o piață agricolă mult lărgită și cu reguli de funcționare foarte complexe.

Doriința noastră este ca, în viitor, să putem relua aceste acțiuni și să putem aduce informația cât mai aproape de oameni.

continuare în pag. 2

continuare din pag. 1

Prin intermediul acestui Buletin Informativ am putut să îi ținem la curent pe producătorii agricoli și pe specialiștii din teritoriu cu ultimele noutăți din procesul de integrare europeană.

Realizarea acestui buletin a fost o încercare dificilă, fiind nevoiți deseori să învățăm din mers cum este mai bine să prezentăm informațiile de interes.

Elaborarea acestei reviste a constituit efortul comun al euroconsilierilor, precum și al celor care au binevoit să ne acorde interviuri.

Intenția noastră, a echipei de euroconsilieri, secundată de experții din minister este de a contribui, mai departe la satisfacerea necesităților dumneavoastră informaționale, atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ. Acest "stil de viață european", străin încă de noi, trebuie să ni-l însușim prin efortul conjugat de a fi aproape unii de alții. Drept urmare, vă mulțumim dumneavoastră, cititorilor revistei și așteptăm să ne contactați ori de câte ori informațiile expuse în paginile buletinului informativ vă sunt insuficient de clare.

Sărbători fericite!
La mulți ani!

Corpul Consilierilor de Integrare Europeană din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale

Constantin Daniel - Coordonator al Corpului Consilierilor de Integrare

Marchiș Alexandru - Agenția de Plăți și Intervenție

Basarabescu Liliana - RICA, Statistică

Bușă Andreea - Mecanisme comerciale

David Ana-Maria - Sectorul legume fructe

Enescu Carmen - IACS, Sectorul păduri

Grădinariu Roxana - Politica de calitate, agricultura ecologică

Metaxa Elisabeta - Pescuit și piscicultură

Stoica Florentina - Agenția de Plăți și Intervenție

Mitrofan Daniela Ioana - Sectorul vin, alcool și băuturi spirtoase

Petrescu Gabriel Sorin - Păduri, hamei, tutun, mătase

Stancu Magdalena Cătălina - Culturi arabile

Mardare Miruna - Culturi arabile

Drăgan Ștefan - Sectorul fitosanitar

Iordache Speranța - Sectorul fitosanitar

Acatinca Corina - IACS

Ghițescu Filip - IACS

Moroianu Oana - Sectorul lapte

Barbu Ana Raluca - Twining

Morărescu Lorena - Sectorul carne

Carmen Constantin - Piscicultură

Ștefănică Mihaela - Twining

Rebega Elena Daniela - RICA, Statistică

Bazgă Ion Bogdan - Sectorul semințe

Dărau Ioana - Dezvoltare rurală

Barbu Raluca Ioana - Dezvoltare rurală

Coman Andreea - Dezvoltare rurală

Naidin Claudia - Ajutoare de stat

Vieru Maura - Mecanisme comerciale

Palaghiciuc Dorin Mihai - Mecanisme comerciale

Sârbu Georgiana - Sectorul zahăr

Gherghe Roxana - PHARE

Mustăciosu Vlad - PHARE

Ciocănea Nicusor - Sanitar veterinar

Stoica Ștefania - Sanitar veterinar

Treistaru Narcisa - Sanitar veterinar

Ferariu Dragoș - Sanitar veterinar

Drăghici Emanuela Claudia - Sanitar veterinar

Drăgan Daniela - Sanitar veterinar

Bărbulete Oana - Sanitar veterinar

Drăgușin Alida - Sanitar veterinar

Grupul Consilierilor de Integrare de la Autoritatea Națională Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentară

Clasificarea carcaselor de bovine și ovine

Clasificarea carcaselor de bovine și ovine în conformitate cu standardele Uniunii Europene, se va face începând cu 1 iunie 2006.

Prin **Ordinul Ministrului nr. 882** au fost elaborate normele tehnice de clasificare a carcaselor de bovine adulte. Conform acestora, carcassele și semicarcassele de bovine adulte care provin de la animalele sacrificate în abatoare autorizate și care poartă un marcaj de sănătate, conform legislației în vigoare, sunt clasificate și identificate în con-

formitate cu aceste norme. Aplicarea prevederilor normelor tehnice este obligatorie pentru toate unitățile de abatorizare autorizate pentru export în Uniunea Europeană, însă nu este obligatorie în următoarele cazuri:

- unitățile de abatorizare care sacrifică în medie mai puțin de 20 de bovine adulte/săptămână;
- vânzătorii cu amănuntul care cumpără animale vii și care sunt sacrificate pentru ei pe bază de contract.

În conformitate cu normele prevăzute în

ordin, carcasele sau semicarcasele de bovine adulte se clasifică imediat după cântărire, prin evaluarea succesivă a conformației și a gradului de acoperire cu grăsime. Rezultatele clasificării, respectiv categoria, evaluarea conformației și a gradului de acoperire cu grăsime, se înscriu de către clasificator într-un raport de clasificare al cărui model este întocmit de Comisia de clasificare a carcaselor. Raportul de clasificare se întocmește în 3 exemplare: un exemplar este dat deținătorului de animale, unul abatorului și unul clasificatorului. Abatorul și clasificatorul trebuie să păstreze aceste rapoarte de clasificare timp de 4 ani.

Tot în Normele tehnice de clasificare a carcaselor de bovine adulte se stabilește faptul că prețul pieței ce urmează a fi stabilit pe baza baremului de clasificare a carcaselor de bovine adulte reprezintă prețul comunicat de abator, fără TVA, plătit furnizorului pentru animalul livrat la abator. Prețul se exprimă la 100 kg de carcasă cântărită și clasificată.

Verificarea modului de realizare a clasificării carcaselor se va face prin inspecții inopinate de către persoanele desemnate de Comisia de clasificare a carcaselor. Controalele vor fi făcute cel puțin de două ori pe trimestru în toate unitățile autorizate care efectuează clasificarea. Normele tehnice de clasificare a carcaselor de bovine adulte se vor aplica începând cu 1 iunie 2006 în unitățile de abatorizare în care s-au sacrificat în medie, în anul precedent, peste 20 de bovine/săptămână.

Prin **Ordinul Ministrului nr. 883**, au fost elaborate Normele tehnice de clasificare a carcaselor de ovine. Conform acestora, carcasele de ovine se clasifică prin evaluarea conformației și a stratului de grăsime.

Carcasele de miei cu greutate mai mică de 13 kg pot fi clasificate și prin evaluarea greutateii carcasei, a culorii cărnii și a stratului de grăsime.

Rezultatele clasificării, respectiv categoria, evaluarea conformației și a gradului de acoperire cu grăsime, se înscriu de către clasificator, ca și în cazul bovinelor, într-un raport de clasificare întocmit în trei exemplare. Clasificarea va fi verificată prin inspecții inopinate ale persoanelor desemnate de Comisia de clasificare a carcaselor. Verificările se vor face cel puțin o dată la trei luni.

Normele tehnice de clasificare a carcaselor de ovine se vor aplica facultativ, începând cu 1 iunie 2006.

Lorena MORĂRESCU

Implementarea sistemului cotei de lapte

Ce reprezintă cota de lapte și ce avem de făcut pentru implementarea acesteia? Aceasta este întrebarea pe care mulți pro-

ducători și procesatori de lapte o pun din ce în ce mai des.

În primul rând, să reamintim câteva aspecte legate de istoricul cotei de lapte.

Îmbunătățirea permanentă a performanțelor de producție în perioada anilor '70-'80 în UE au dus la creșterea producției de lapte și realizarea unor stocuri imense de unt și lapte praf. Creșterea cantităților a determinat scăderea prețului laptelui, punând în pericol veniturile producătorilor și ducând la creșterea subvențiilor pentru export și a intervenției pentru stocare.

În acest context, instituirea sistemului de cote de lapte în anul 1984 a apărut ca o necesitate a stabilizării pieței și rentabilizării sectorului de lapte și produse lactate.

Cota de lapte se referă numai la laptele de vacă și este cantitatea maximă pe care o poate produce un producător pentru a o comercializa prin livrări la unitățile de procesare și/sau prin vânzări directe. Laptele folosit pentru autoconsum și pentru hrana animalelor nu intră în cota de lapte. În concluzie, tot laptele care părăsește ferma intră în cota de lapte.

Cota de lapte este strâns legată de conținutul de grăsime.

Fiecare țară membră a UE are un conținut de grăsime de referință respectiv fiecare fermier are un conținut de grăsime individual.

Foarte important!

Livrarea laptelui de la producător la cumpărător se va face pe bază de contracte în care vor fi menționate obligațiile și responsabilitățile ambelor părți. Unitățile de procesare au un rol important în sistemul de gestionare a cotelor de lapte, ele fiind selectate pe baza îndeplinirii condițiilor de calitate și a evidentelor conduse.

Vânzările directe de lapte și produse lactate, de la producător direct la consumator se evi-

dențiază în registre ale producătorilor și pe bază de declarații scrise ce vor fi arhivate. Cota pentru România negociată cu UE este de 3,245 milioane tone de lapte din care 0,188 milioane tone reprezintă cota de rezervă pentru restructurare care va fi folosită din anul 2009.

În România, perioada de care se va ține cont pentru alocarea cotei în anul 2006, este 1 aprilie 2005 - 31 martie 2006. În această perioadă, fermierii au posibilitatea să crească cantitatea de lapte livrată la unitățile de procesare pentru a putea solicita o cota cât mai mare. De asemenea, este foarte important ca fiecare fermier să dețină o evidență clară atât a efectivelor de bovine, cât și a producțiilor realizate și a modului de valorificare a acestora.

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (MAPDR) a propus ca autoritate competentă pentru administrarea cotei de lapte să fie Agenția Națională pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie (ANARZ) care, prin structurile teritoriale, să gestioneze cotele individuale.

În informarea și pregătirea producătorilor și a procesatorilor de lapte, un rol hotărâtor îl are Agenția Națională de Consultanță Agricolă (ANCA) prin structurile sale teritoriale precum și organizațiile private de consultanță.

Ministerul Agriculturii are în vedere realizarea unui grup de lucru pentru armonizarea legislației și organizarea structurilor sale centrale și teritoriale necesare administrării cotei de lapte, grup format din reprezentanții MAPDR, ANARZ, cât și ai producătorilor și procesatorilor de lapte.

Oana MOROIANU
Dan DARABAN

Încurajarea asociațiilor de marketing din sectorul horticola

Pentru producătorii horticola, unul dintre cele mai sensibile aspecte îl reprezintă valorificarea producției. Perisabilitatea produselor face ca vânzarea în timp util și la un preț mulțumitor pentru producător să fie greu de realizat.

De multe ori, abundența de legume și fructe de pe piața țărănească este falsă. Și asta pentru că unitățile de procesare s-au redus dramatic, exporturile - de asemenea, iar în lanțurile de supermarket-uri și alte magazine de cartier, de multe ori importurile predomină. Și, astfel, singurul loc de comercializare a producției interne rămâne piața liberă sau comerțul stradal, cel atât de inestetic și care nu asigură nici o garanție de calitate consumatorilor.

Regulile Uniunii Europene vor impune după 2007 ca respectarea standardelor de comercializare să se facă cu strictețe. Se va cunoaște astfel proveniența produselor, se va face clasificarea în funcție de calitatea (extra, I, II și industrializare), ambalarea și etichetarea corespunzătoare.

Toate aceste cerințe sunt greu de respectat și de plătit de către producătorul individual, mai ales de către micul cultivator român. Uniunea Europeană încurajează asocierea acestor producători în vederea vânzării produselor. O asociație de producători constituită pentru vânzare poate dispune de un

volum suficient de produse care să permită suportarea costului de sortare, ambalare, etichetare și încheierea unor contracte ferme de aprovizionare a lanțurilor de magazine care vor ocupa un segment de piață în creștere.

Pentru încurajarea acestor forme asociative, Ministerul Agriculturii a prevăzut, în bugetul pe 2005, fonduri pentru producătorii care vor să se unească în astfel de asociații care, ulterior, vor avea și recunoașterea Uniunii Europene, putând beneficia de finanțarea unor programe de investiții pentru dezvoltarea organizației.

De asemenea, Guvernul Olandez, în perioada 2005-2007, prin programele de asistență PSO, va acorda asistență tehnică pentru crearea structurii de recunoaștere a Organizațiilor de producători și pentru popularizarea acestor forme de asociere a producătorilor horticola.

Important este însă ca inițiativa organizării să aparțină producătorilor, ei să își identifice problemele, iar liantul să fie încrederea reciprocă. Este, de asemenea, important ca producătorii români să nu piardă controlul pieței interne pentru că, după 2007, granița va fi deschisă în ambele sensuri, iar competiția va fi foarte mare. O organizație din și pentru producători poate oferi soluția unui

viitor mai bun pentru cei ce vor alege să fie horticultori profesioniști.

Ana-Maria
DAVID

Extinderea perioadei de tranziție pentru subvențiile la export ale țărilor în curs de dezvoltare

La 4 noiembrie 2004, Comitetul (Organizația Mondială a Comerțului) OMC pentru Subvenții și Măsuri Compensatorii a prelungit cu încă un an perioada de tranziție pentru eliminarea subvențiilor la export pentru 19 țări în curs de dezvoltare.

Procesul de eliminare a subvențiilor este prevăzut în Acordul OMC privind Subvențiile și Măsurile Compensatorii. Potrivit Acordului, țările cel mai puțin dezvoltate au avut termen până în anul 2003 pentru eliminarea subvențiilor de substituție a importurilor (cele destinate să ajute producția internă și să evite recurgerea la importuri), în vreme ce alte țări în curs de dezvoltare au trebuit să facă același lucru până în anul 2000.

De asemenea, Acordul mai prevede că cea mai mare parte a țărilor în curs de dezvoltare au la dispoziție o perioadă de 8 ani (până la sfârșitul anului 2002) pentru a elimina subvențiile la export. În același timp, în conformitate cu deciziile adoptate la Conferința Ministerială de la Doha, Comitetul pentru Subvenții poate prelungi acest termen, dar nu mai mult de anul 2007 și cu condiția verificării anuale a obligațiilor care rămân de îndeplinit.

Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii se aplică atât produselor agricole cât și celor industriale prezintă două mari avantaje: reglementează, într-un cadru multilateral, atât folosirea subvențiilor cât și

acțiunile pe care o țară le poate întreprinde pentru a contracara efectele folosirii subvențiilor de către altă țară. În ceea ce privește acest din urmă aspect, Acordul stipulează faptul că o țară poate apela la procedura OMC de soluționare a disputelor în vederea retragerii subvenției sau a înlăturării efectelor sale de distorsionare a comerțului, fie poate desfășura o investigație proprie în urma căreia să fixeze și să încaseze o "taxă compensatorie" pentru acele importuri care sunt subvenționate și care s-a dovedit că au prejudiciat producătorii autohtoni.

Taxele compensatorii pot fi încasate numai după ce țara importatoare a efectuat o cercetare asemănătoare cu cea necesară pentru a dovedi dumping-ul. Astfel, există reguli foarte bine stabilite pentru calcularea valorii subvenției, criteriile pentru a determina dacă și în ce măsură produsele subvenționate prejudiciază industria autohtonă, proceduri pentru inițierea și desfășurarea unei cercetări, precum și reguli cu privire la durata de implementare a măsurilor compensatorii care, de regulă, nu va fi mai mare de 5 ani.

Acordul definește două categorii de subvenții: *subvenții interzise* și *subvenții acționabile*.

În cazul *subvențiilor interzise*, beneficiarii acestora sunt obligați fie să folosească bunuri indigene în detrimentul celor importate, fie să atingă anumite ținte la export. Aceste subvenții sunt interzise deoarece dis-

torsionează în mod clar comerțul internațional. În cazul OMC, disputele legate de folosirea subvențiilor interzise sunt soluționate, printr-o procedură rapidă, în cadrul mecanismului de soluționare a disputelor. În cazul în care se dovedește că subvenția face parte din categoria celor interzise, aceasta trebuie imediat retrasă. În caz contrar, țara care a suferit daune poate recurge la măsuri cu efect compensatoriu.

Țările cel mai puțin dezvoltate și cele în curs de dezvoltare al căror PIB nu depășește 1000\$/locuitor sunt exceptate de la prevederile referitoare la subvențiile interzise, în vreme ce economiile în tranziție au trebuit să elimine acest tip de subvenții până la sfârșitul anului 2002.

În cazul *subvențiilor acționabile*, țara care înaintează plângerea trebuie să dovedească că aceste subvenții au adus atingere intereselor sale. Astfel, prejudiciile produse de subvențiile acționabile pot îmbrăca trei forme:

- prejudicierea unei industrii din țara importatoare;
- prejudicierea exportatorilor rivali dintr-o altă țară, atunci când două țări concurează pentru câștigarea unor terțe piețe;
- prejudicierea exportatorilor din țara care intră pe piața țării care oferă respectivelor subvenții.

Medicii veterinari de liberă practică pot cumpăra sediile de circumscripții sanitar-veterinare pe care le au în concesiune

În prezent, aproximativ 1500 de circumscripții sanitar-veterinare funcționează fără autorizație sanitar-veterinară, neîndeplinind condițiile minime impuse de legislația aplicabilă în domeniu – nu dispun de apă potabilă curentă, nu sunt racordate la rețeaua de canalizare, au acoperișurile deteriorate etc.

Începând cu anul 2007, medicii veterinari din România vor intra în concurență directă cu medicii veterinari din statele membre ale Uniunii Europene, nu numai în ceea ce privește nivelul pregătirii profesionale, ci și al condițiilor în care își desfășoară activitatea. Astfel, începând cu 1 ianuarie 2007, circumscripțiilor sanitar-veterinare care nu îndeplinesc condițiile legale de funcționare li se vor interzice activitatea.

Apariția Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, al cărei inițiator a fost Autoritatea Națională Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, a avut ca scop eficientizarea activității sanitar-veterinare, ținându-se cont și de standardele comunitare.

Astfel, medicii veterinari care au concesiionat, în baza Hotărârii Guvernului nr.446/1999, activitățile sanitar-veterinare publice de interes național și bunuri imobile (sedii de circumscripții sanitare veterinare) vor putea cumpăra, prin atribuire directă, spațiile în care își desfășoară în prezent activitatea, precum și terenul aferent acestora.

Prețul de vânzare este prețul pieței, stabilit pe baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat, din care se deduc investițiile realizate de către concesiionar, în baza contractului de concesiune sau cu acordul proprietarului, în imobil.

Valoarea investițiilor deduse nu poate depăși 50% din prețul de vânzare stabilit prin raportul de evaluare.

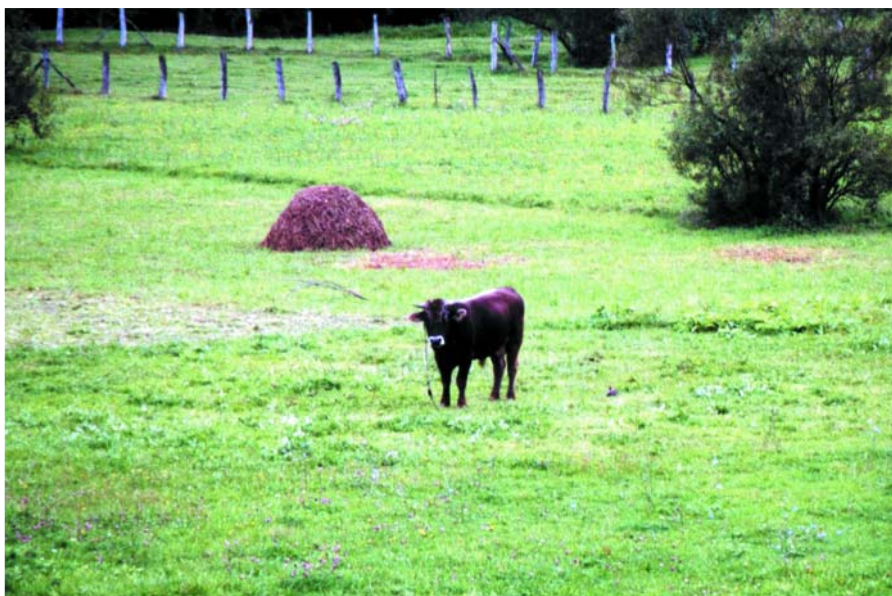
Sediile de circumscripții sanitar-veterinare pot fi cumpărate și în rate, în următoarele condiții:

- avans 20% din prețul de vânzare;
- rate trimestriale eşalonate pe un termen de până la 10 ani;
- perceperea unei dobânzi anuale la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României de la data plății.

perioadă de minim 10 ani de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Devenind proprietarii circumscripțiilor în care își desfășoară activitatea, medicii veterinari vor realiza investițiile necesare pentru ca acestea să îndeplinească, până la 1 ianuarie 2007, condițiile legale de funcționare și autorizare.

Pentru dotarea circumscripțiilor cu aparatură și instrumentar medical veterinar, medicii veterinari vor putea accesa

În cazul vânzării în rate, cumpărătorul trebuie să constituie garanții pentru asigurarea plății, în una din următoarele forme:

- scrisoare de garanție emisă de o bancă comercială română sau de o bancă comercială străină cu care banca română are relații de corespondent, sau
- constituirea unei ipoteci pe imobilul care face obiectul vânzării.

Circumscripțiilor sanitar-veterinare, cumpărate în condițiile O.U.G. nr.89/2004, nu li se poate schimba destinația, pentru o

credite în valoare de până la 10.000 de euro, credite ce vor fi garantate de către Agenția Națională pentru Întreprinderi și Cooperatie (ANIMMC), prin Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru IMM.

Astfel, odată cu integrarea în UE, serviciile medical-veterinare vor putea fi la nivelul standardelor europene.

Dr. Narcisa TREISTARIU
Av. Nicușor CIOCĂNEA

Creșterea melcilor, o activitate în plină expansiune

În viitor, în România, creșterea melcilor poate aduce venituri importante. UE interzice consumul melcilor din natură, fiindcă aceștia se hrănesc și cu plante toxice, sprijinind fermele pentru producerea melcilor cu cochilie.

Acest sector a fost cuprins în programul de sprijin financiar nerambursabil SAPARD. Prin Măsura 3.4 "Dezvoltarea și diversificarea activităților economice care să genereze activități multiple și venituri alternative", submăsura "Alte activități", cei care doresc să inițieze o astfel de fermă pot obține fonduri nerambursabile SAPARD, pentru construcția, modernizarea și extinderea clădirilor operaționale necesare depozitării, procesării și marketingului produselor. Cu ajutorul sprijinului financiar SAPARD se pot construi în acest scop depozite pentru hrană, birouri administrative sau se pot cumpăra mijloace de transport frigorifice și unelte. Suma alocată prin programul de finanțare nerambursabilă se ridică la 23 de milioane de euro. Beneficiarii pot primi sprijin financiar cuprins între 2.500 și 100.000 de euro, reprezentând jumătate din valoarea investiției. Drept urmare, valoarea totală a investiției se ridică de la 5.000 până la 200.000 de euro.

Potrivit estimărilor făcute, prin "însămânțarea" unei suprafețe de 2.000 de metri pătrați cu melci se poate obține un profit între 15.000 și 20.000 de euro. Pe un metru pătrat se crește 1 kg de melci, prețul acestuia fiind cuprins între 3 și 5 euro.

România nu constituie o piață de desfacere pentru melci, însă poate fi o afacere profitabilă datorită nenumăratelor firme românești

și străine interesate de exportul de melci comestibili.

Mancărurile cu melci sunt considerate o delicatesă, fiind cerute în multe țări europene, Franța, Italia și Spania fiind cei mai mari consumatori de melci. Speciile comestibile dintre cele mai cunoscute sunt *Helix Aspersa* și *Helix Pomatia* (melcul de livadă). Melcii de grădina sunt cei mai căutați de consumatori, numai Franța importând anual peste 40.000 de tone din această specie.

Procesul de creștere a melcilor (helicicultura) necesită o investiție considerabilă în timp, echipament și resurse, cum ar fi: spații împrejmuite, aparate pentru măsurarea umidității, a temperaturii, cântar, dispozitiv pentru măsurarea melcilor, un sistem de stropitori și un sistem de drenaj.

Stocul inițial de melci trebuie colectat din habitatul lor natural. Cea mai bună perioadă de culegere a melcilor este după o ploaie de primăvară.

Fermele de melci pot fi în aer liber, în clădiri cu climat supravegheat sau sere. Un climat

blând de 15-23 grade C, cu o umiditate ridicată (75-95%) este propice pentru creșterea melcilor de mai multe specii. Când atmosfera devine prea caldă și prea uscată, melcii devin inactivi. Solul pe care trăiesc trebuie să fie prevăzut cu un drenaj corespunzător și cu canale de scurgere pentru a nu se forma bălți. Un sol favorabil trebuie să aibă 80% umiditate. Trebuie știut

faptul că 99% din activitatea melcilor, inclusiv hrănirea, are loc noaptea. Irigarea pe timpul nopții poate stimula pofta de mâncare a melcilor, având în vedere că umezeala îi ajută să se miște mai bine. Cât despre calitatea solului, trebuie menționat că nu trebuie să fie nici prea nisipos, și nici să nu conțină multă argilă. Un sol bun trebuie să dețină 20-40% materie organică. Pe lângă valoarea 7 a PH-ului solului, calciul trebuie, de asemenea, să fie disponibil pentru hrana lor. Un amestec de turbă, argilă, bălegar, calciu, frunze mușegăite face solul optim.

Helix Aspersa are o durată de exploatare între 2 și 5 ani. Această specie se adaptează foarte repede la diferite climate și condiții. *Helix Pomatia* se găsește în munții împăduriți și văi de până la 2000 m altitudine, în grădini și podgorii. Creșterea melcilor poate fi influențată de mai mulți factori, și anume: densitatea populației de melci, stresul (melcii fiind sensibili la zgomot, lumină, vibrații, condiții mizere, hrănire neregulată), mâncarea, temperatura și umezeala, precum și tehnologia de creștere.

Perioada de hrănire este din aprilie până în octombrie și poate varia în funcție de climat. Dintre felurile de mâncare pe care le preferă melcii amintim: anghinare, orz, fasole, conopidă, mușețel, pătrunjel, fructe, țărâțe de grâu etc. Melcii mănâncă în proporție de 50% țărâțe sau mâncare de păsări și 50% legume și fructe verzi. Aceștia se pot crește fără mari investiții în mod natural, pe o suprafață îngrădită.

Prin urmare, românii pot construi o afacere de succes din creșterea melcilor. În funcție de posibilități, ferma de melci poate fi o investiție mică de bani și efort sau o investiție mare atunci când se urmăresc rezultate financiare importante.

Maura VIERU

Opinii despre agricultura Uniunii Europene

Politica agricolă este plasată între cele trei politici pe care Tratatul, instituind CE la articolul 3, le definește ca fiind comune, alături de cea comercială comună și cea a transporturilor. Textul respectiv definește domeniul acțiunii comunitare menționând la litera "e" politica în domeniul agriculturii și pescuitului – "a common policy in the sphere of agriculture and fisheries". Problemele agricole și ale pescuitului sunt probleme de natură structurală. Statele fondatoare ale Comunităților Economice Europene au fost de acord încă de la început că agricultura trebuie inclusă în Piața Comună. A fost necesară o politică agricolă comună (PAC) care să armonizeze diferite mecanisme naționale de sprijin și să stabilească bariere vamale comune pentru bunurile care vin din țările nemembre. PAC a fost una dintre primele politici ridicate de la nivel național la nivel comunitar.

În vederea finanțării unitare a PAC, în ianuarie 1962 Consiliul a decis crearea Fondului European de Orientare și Garanții Agricole (FEOGA). Primele produse au fost supuse reglementărilor Pieței comune în 1962. Eurobarometru a realizat o anchetă intitulată "Europenii și Politica Agricolă Comună (PAC) din 1995 până în 2003". Aceasta relevă percepțiile pe care le-au avut cei întrebați despre impactul PAC, despre rolul acestei politici pentru perioada analizată, despre obiectivele și avantajele sale și a felului în care sunt monitorizate schimbările.

În general, ancheta arată că europenii au o percepție pozitivă asupra rolului pe care îl joacă Politica Agricolă Comună în satisfacerea exigențelor cetățenilor.

Conform Eurobarometru, PAC este politica pe care europenii o cunosc cel mai bine. Pentru aceștia, PAC reprezintă ceva necesar, precum sunt politicile sociale și de mediu înconjurător.

Un procent ridicat de cetățeni europeni consideră că, în cadrul construcției europene, deciziile privind agricultura trebuie să fie luate la nivelul UE.

Principalele aspecte ale anchetei se referă la:

- necesitatea și îmbunătățirea conținutului informării cetățeanului european asupra PAC, a cunoștințelor privind PAC;
- evaluarea felului în care PAC își joacă rolul, sau
- atitudinea cetățenilor europeni cu privire la reforma PAC;
- siguranța alimentară și protecția consumatorului;
- protejarea mediului înconjurător.

Din aceeași sursă reiese că mai sunt de făcut multe în vederea satisfacerii țăranilor, fermierilor din Uniunea Europeană.

Speranța IORDACHE

Programul FIDA

Obiectivul programului: creșterea veniturilor gospodăriilor și îmbunătățirea nivelului de trai a comunităților mai sărace din mediul rural montan.

Aria de acoperire a programului FIDA: Alba, Arad, Bacău, Bihor, Buzău, Cluj, Covasna, Harghita, Hunedoara, Neamț, Sălaj, Sibiu, Suceava, Vâlcea, Vrancea.

Beneficiarii programului pot fi persoane fizice (deținătoare de animale, teren agricol), asociații ale agricultorilor, societăți comerciale.

Investiții ce pot fi finanțate prin Programul FIDA:

a) Creșterea animalelor:

- achiziționarea de animale pentru efective

matcă de reproducție și efective de animale pentru creștere și îngrijire;

- construirea unor adăposturi moderne care să asigure condiții optime de creștere a animalelor inclusiv utilitățile aferente (alimentări cu apă și energie electrică, evacuarea dejectiilor, instalații de muls și colectarea laptelui);

- îmbunătățirea condițiilor de creștere și de întreținere a animalelor în construcții existente prin reabilitarea/introducerea alimentării cu apă, energie electrică, evacuarea dejectiilor, instalații de muls și colectarea laptelui.

b) Mecanizare:

- înființarea și dotarea cu pachetul de mașini necesar a unor exploatații agricole;
- înlocuirea tractoarelor și mașinilor agricole cu durata de funcționare expirată și/sau neperformantă;

- completarea deficitului existent.

c) Procesarea cărnii și a laptelui:

- investiții care să vizeze dezvoltarea, modernizarea și re tehnologizarea unor capacități mici și mijlocii de prelucrare a cărnii și produselor din carne prin echiparea cu utilaje specifice pentru abatorizare, prelucrare, ambalare, depozitare, conservare a cărnii și produselor din carne (prin refrigerare, fierbere/coacere, sărare, afumare) conform tehnologiilor moderne, inclusiv utilități corespunzătoare;

- investiții care să vizeze dezvoltarea, modernizarea și re tehnologizarea unor capacități mici și mijlocii de prelucrare a laptelui și produselor lactate prin echiparea cu utilaje de prelucrare corespunzătoare tehnologiilor moderne, inclusiv utilități corespunzătoare;

- investiții pentru dotarea centrelor de colectare, recepționare, condiționare a laptelui, precum și pentru ambalarea și depozitarea produselor prelucrate;

- investiții în domeniul ambalării și depozitării produselor prelucrate din carne.

d) Agroturism:

- renovarea exterioară a construcțiilor existente, cu conservarea arhitecturii tradiționale a zonei;

- realizarea unei compartimentări cores-

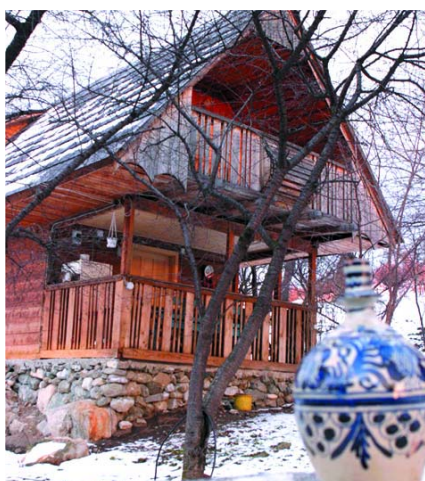

punzătoare în interiorul locuințelor ca o condiție esențială primirii turiștilor;

- mobilizarea spațiilor.

e) Activități meșteșugărești și de artizanat tradiționale:

Acțiuni de investiții specifice meșteșugurilor și artizanatului care pot fi sprijinite sunt următoarele: prelucrare în și câneapă, țesut, olărit, tăbăcărie-cojocărie, sculptură în lemn,

împletituri din fire vegetale, lemn, dărăcit, tors lână, confecționare articole casnice (din lemn, piatră, fire vegetale, puf, inclusiv sculpturi, împletituri).

Se vor finanța următoarele acțiuni:

- menținerea și dezvoltarea activităților meșteșugărești existente;

- crearea de noi ateliere meșteșugărești;

- sprijin pentru crearea unor puncte de colectare pentru materii prime necesare activităților meșteșugărești și artizanale;

- dotarea atelierelor cu mașini și echipamente.

f) Servicii:

Se vor sprijini unitățile care oferă următoarele servicii: croitorie, reparații încălțăminte, coafor-frizerie, reparații aparatură de uz casnic și gospodăresc, reparații radio-tv, service auto.

Acțiunile ce vor fi finanțate:

- dotări specifice de echipamente;

- adaptări sau modernizări de incintă.

g) Acvacultura:

- înființarea de ferme piscicole familiale;

- modernizarea amenajărilor piscicole de la fermele existente private;

- construirea de utilități și echipament pisci-

col specific inclusiv cuști;

- achiziționarea de material biologic pentru prima populare.

h) Apicultura:

- construirea de capacități pentru depozitarea, procesarea și ambalarea produselor apicole;

- achiziționarea de măști selecționate;

- achiziționarea de stupi;

- achiziționarea de mijloace de transport specializate (remorci);

- echipament pentru analiza calității mierii și a produselor apicole.

i) Cultivarea ciupercilor:

- achiziționarea de material biologic (miceliu) numai pentru înființarea culturii;

- construirea sau modernizarea spațiilor pentru cultivarea ciupercilor (spații pentru depozitare, prelucrare și ambalare);

- facilități pentru producerea compostului.

j) Înființarea culturii de arbuști fructiferi și de plante medicinale:

- facilități pentru înființarea plantațiilor (pentru culturi perene);

- facilități pentru spații care să permită depozitare, uscarea, condiționare, ambalare și refrigerare.

Producție:

a) înființarea culturilor vegetale (lucrări mecanice, achiziționarea de sămânță, pesticide, îngrășăminte, carburanți etc.);

b) finanțarea producției în ferme zootehnice (achiziționarea de nutrețuri concentrate, vitamine, premixuri etc.);

c) ameliorarea pășunilor (lucrări mecanice, sămânță, îngrășăminte naturale, carburanți etc.);

d) fond de rulment și comerț.

Contribuție proprie a solicitantului:

- 15% din valoarea proiectului pentru persoanele fizice până la 10.000 \$;

- 30% din valoarea proiectului, dacă depășește 10.000 \$;

- 15% din valoarea proiectului pentru societăți comerciale;

- 15% din valoarea proiectului pentru turism până la 20.000 \$;

- prin Programul FIDA se poate cofinanța SAPARD;

Ioana DĂRĂU
Andreea AGRIGOROEI

Perspectiva pieței agricole

Trecerea la economia de piață și aplicarea măsurilor de reformă în agricultură, prin apariția și consolidarea rapidă a proprietății private, concomitent cu susținerea liberei inițiative și descentralizarea structurilor de administrare a activităților economice, au creat semnificative disfuncționalități în relațiile dintre producătorii agricoli, silvici și piscicoli și structurile de consum (angrosiști, procesatori și detailiști).

Pentru înlăturarea acestor disfuncționalități determinate de participarea nesemnificativă pe piață a producătorilor agricoli individuali în confruntarea cu structurile de consum amintite, dar și pentru alinierea pieței agricole din România la cerințele politicii agricole comune, s-a creat un cadru legislativ adecvat pentru constituirea grupurilor de producători.

Odată creat acest cadru legislativ, prin aprobarea Legii 277/2004 privind constituirea, recunoașterea și funcționarea grupurilor de producători pentru comercializarea produselor agricole, silvice și piscicole, precum și a Ordinului 535/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 277/2004, România se aliază la cerințele Uniunii Europene privind constituirea unor

structuri comerciale proprii ale producătorilor capabile, prin specializare, să le apere și să le reprezinte interesele, atât în relațiile cu structurile de consum, cât și cu organismele și instituțiile statului.

Activitatea grupurilor de producători va asigura structurarea producției agricole, silvice și piscicole în strânsă corelare cu cerințele pieței, precum și instaurarea unor principii de comerț corect, bazat pe transparența pieței, egalitatea partenerială producător-consumator, ridicarea și adaptarea constantă a calității produselor, atenuarea decalajelor cerere-ofertă, cu implicații în evoluția prețurilor, introducerea și extinderea unor practici comerciale, care să contribuie la ridicarea standardelor de calitate a produselor, protecția și conservarea mediului și ecologizarea produselor oferite pieței concomitent cu creșterea echitabilă a veniturilor producătorilor.

În sprijinul inițiativei producătorilor de a se constitui în structuri organizate, în scopul comercializării produselor proprii, realizate individual sau în asocieri, în concordanță cu cerințele cantitative și calitative ale pieței, la prețuri echilibrate și echitabile, negociate pe baza unei egalități parteneriale producător-comerciant, a fost alocat un buget de 30.857.917 euro, din care 23.143.438 euro – participare comunitară prin Programul SAPARD – Măsura 3.2 "Constituirea grupurilor de producători".

Această măsură prevede finanțarea, sub formă de ajutor nerambursabil, a cheltuielilor de constituire, recunoaștere și funcționare, pe o durată de până la 5 ani, într-un quantum anual, în funcție de cifra de afaceri anuală a grupului de producători.

Subliniem faptul că, în momentul de față, 61% din suprafața agricolă arabilă, precum și 85-99% din efectivele de animale, sunt deținute de către producătorii mici și mijlocii, motiv pentru care apare necesitatea creării unei reale piețe agricole private, în cadrul căreia producătorii să devină, în mod conștient, real și activ, parteneri egali în cadrul mecanismelor pieței libere a produselor agricole, silvice și piscicole.

Paul FLOREA

Uniunea Europeană. Însemne și obiective

Drapelul Uniunii Europene are desenate douăsprezece steluțe aurii dispuse în cerc, pe fond albastru. Este drapelul Consiliului Europei, devenit, din mai 1986, emblema oficială a UE. Numărul steluțelor simbolizează perfecțiunea.

Drapelul Consiliului Europei (organizație diferită de instituțiile UE – Consiliul european și Consiliul Uniunii Europene) a fost creat la 8 decembrie 1955 iar cele douăsprezece steluțe reprezintă unificarea europeană. Steagul a fost ales la recomandarea unanimită a Adunării Parlamentare a organizației, însă hotărârea adoptării lui a fost luată de Comitetul de Miniștri. Numărul de steluțe este invariabil. "Tatăl spiritual" al drapelului este Paul M. G. Levy, primul funcționar european și director pentru informații și presă din cadrul Consiliului European în perioada 1949-1966. Acesta a declarat că "numărul 12 este simbolic, întrucât arată numărul semnelor zodiacale, al muncitorilor lui Hercule, al apostolilor și al fiilor lui Iacob, numărul

orelor dintr-o zi și al lunilor dintr-un an".

Alegerea acestui simbol a fost posibilă deoarece a fost prevăzut acest fapt de către organizația care l-a creat: emblema europeană poate fi utilizată de toate organizațiile care activează pentru cauza europeană și ale căror obiective sunt compatibile cu cele ale Consiliului Europei.

Imnul UE este, de asemenea, împrumutat de la Consiliul Europei. A fost adoptat în 1972 și este un aranjament muzical realizat de compozitorul austriac Herbert von Karajan după "Oda bucuriei", parte din Simfonia a IX-a a compozitorului Ludwig van Beethoven.

Uniunea Europeană reprezintă forma cea mai actuală a evoluției construcției comunitare care a început în 1952, prin înființarea Comunității Economice a Cărbunelui și Oțelului – CECO (care a funcționat vreme de 50 de ani) urmată, în 1958, de Comunitatea Economică Europeană (CEE) și de Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (CEE sau EURATOM).

Principalele obiective ale Uniunii Europene sunt următoarele:

- coordonarea relațiilor între statele membre, având în vedere promovarea progresului economic și social;
- afirmarea identității europene pe scena internațională, acordând ajutoare umanitare europene țărilor terțe;
- definirea politicii externe și de securitate comună prin intervenții pentru gestionarea crizelor internaționale;

- instituirea unei cetățenii europene, care completează cetățenia națională fără a o înlocui și care conferă cetățeanului european anumite drepturi politice și civile;

- crearea unui spațiu al libertății, securității și justiției, strâns legat de funcționarea Pieței unice și de libera circulație a persoanelor;

- menținerea și dezvoltarea acquisului comunitar.

Uniunea Europeană acționează în limitele competențelor și obiectivelor

care îi sunt conferite prin tratate. În domenii care nu țin de competența sa exclusivă, organizația nu intervine decât în măsura în care obiectivele acțiunii vizate nu pot fi realizate într-o manieră satisfăcătoare pentru statele membre și pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, conform principiilor subsidiarității și proporționalității. Uniunea respectă identitatea națională a statelor membre, precum și drepturile garantate prin Convenția europeană a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, semnată la Roma în 1950.

Speranța IORDACHE

Noutăți SAPARD

Măsura 3.1

Prin Măsura 3.1, 226 de milioane de euro sunt alocați de către Uniunea Europeană agricultorilor români.

Comisia Europeană a aprobat modificarea Măsurii 3.1. privind investițiile în exploatațile agricole. Scopul acestui demers este acela ca la fondurile europene să aibă acces o categorie mai largă de beneficiari.

În fișa tehnică a Măsurii 3.1 au fost operate mai multe modificări. Printre altele, a fost scăzută valoarea minimă totală eligibilă pentru un proiect de la 10.000 de euro, cât a fost prevăzut inițial, la 5.000 de euro. Această modificare este de bun augur pentru micii fermieri care, până în acest moment nu aveau posibilitatea să acceseze fondurile din cauza sumei mari reprezentând cofinanțarea, bani de care trebuiau să dispună obligatoriu.

Alte operări în fișa tehnică au dus la clarificarea și extinderea posibilităților de finanțare pentru sectorul viticulturii. În acest sens, s-a stabilit că reabilitarea plantațiilor viticole va fi finanțată nu doar în cazul în care se dorește reconversia – înlocuirea viței-de-vie îmbătrânite sau hibride, ci și în cazul în care aceasta este slab productivă. În acest din urmă

caz, condiția care se cere a fi îndeplinită este aceea ca suprafața totală cultivată cu vie să nu crească.

În urma modificării Măsurii 3.1 se vor putea achiziționa, pentru fermele vegetale, și echipamente de procesare a resturilor vegetale rezultate din culturile de cereale, plante oleaginoase și tehnice.

Au fost adăugate, la cererea crescătorilor de animale, rase cu înalt potențial genetic care duc la producții performante. Achiziția este însă valabilă doar pentru vaci, bivolițe, scroafe, oi și capre.

În urma operării modificărilor în fișa tehnică a acestei măsuri, beneficiarii Ordonanței de Urgență nr.168/2002 privind atribuirea în folosință gratuită a adăposturilor de animale pot beneficia de fonduri pentru modernizarea acestora.

Altă categorie de beneficiari este a acelor care au suferit pagube în urma unor calamități naturale, cu condiția de a prezenta un bilanț din ultimii trei ani precedenți depunerii proiectului și în care producția să nu fi fost calamitată. În cazul în care beneficiarul nu a avut o activitate anterior depunerii proiectului, va fi depus un act doveditor eliberat de autoritatea fiscală.

Măsura 3.4

Prin accesarea fondurilor prin Măsura "Dezvoltarea și diversificarea activităților economice pentru generarea de activități multiple și venituri alternative" agricultorii din țara noastră beneficiază de peste 150 milioane euro.

Una dintre modificări se referă la submăsura

turism rural. Capacitățile de cazare pentru pensiunile turistice ce vor fi înființate în urma modificării, trebuie să se încadreze între minim patru camere (opt locuri) și maxim 10 camere (20 de locuri). Printre beneficiarii acestei măsuri au fost incluși, pe lângă persoanele fizice autorizate, asociații familiale înregistrate, asociații și grupuri de producători, ONG-uri (cercuri de masini), societăți comerciale și agricole, societăți comerciale și agricole 100% private – atât cooperative de consum, cât și meșteșugărești.

Vor fi finanțate proiecte cu valoarea totală eligibilă cuprinsă între 5.000 de euro și 200.000 de euro.

Redefinirea spațiului rural

Pentru toate măsurile acreditate până în prezent, Comisia Europeană a aprobat modificarea ca proiectul să fie amplasat în spațiul rural, definit conform legislației naționale în vigoare. Actul normativ care reglementează spațiul rural este Ordinul comun al Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului Integrării Europene, publicat cu nr.173/2004, ordin pentru definirea și caracterizarea spațiului rural care permite investiții prin SAPARD și în mediul urban, dacă sunt îndeplinite caracteristicile specifice mediului rural. Conform acestei reglementări, spațiul rural este definit prin componența teritorială și caracteristici dominante (art. 1).

Speranța IORDACHE

Ce este Parlamentul European?

Parlamentul European (Strasbourg).
Vedere generală

(Verts/ALE) cu 42 membri;
- Grupul confederal al stângii unite Europene/Stânga Verde Nordica (GUE/NGL) cu 41 membri;
- Grupul pentru Democrație și Independență (IND/DEM) cu 36 membri;
- Grupul Uniunii pentru Europa Națiunilor (UEN) cu 27 membri;
- Grupul celor neînscrisi (NI) cu 30 membri.
Parlamentul European mai numeste și un

După aderarea din 2007, România va fi invitată să participe la alegerile Parlamentare Europene cu proprii membri candidați. Astfel, românii își vor vota proprii candidați, cetățeni români, care să îi reprezinte în Parlamentul European. Aceștia vor fi Parlamentarii Europeni, cu care România are dreptul, dar și obligația de a participa în Parlamentul European. Aceste alegeri parlamentare europene se

Membrii Parlamentului European sunt aleși pentru o perioadă de cinci ani, prin sufragiu universal, direct.

Sesiunile Parlamentului se țin la Strassbourg (care devine sediul Parlamentului European din anul 1952, fiind ales mai întâi ca sediu pentru Consiliul Europei), cu sesiuni suplimentare la Bruxelles.

Toate sesiunile sunt deschise publicului, pot fi urmărite de către membrii Comisiei și toți reprezentanții Consiliului sunt obligați să participe la sesiunile plenare.

În urma extinderii Uniunii Europene cu cele 10 noi state membre, numărul parlamentarelor este de 731.

Parlamentul cuprinde: Biroul, Conferința președinților (Biroul lărgit), Comisiile, Grupurile politice parlamentare.

Pentru a pregăti activitatea sesiunilor plenare ale Parlamentului, membrii acestuia lucrează în 17 comisii permanente. Pe lângă acestea, Parlamentul mai poate înființa sub-comisii, comisii temporare care se ocupă de probleme specifice și comisii de anchetă.

Comisiile parlamentare unite întrețin relațiile cu parlamentele statelor cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de asociere. Delegațiile interparlamentare fac același lucru pentru parlamentele multor altor țări și pentru organizațiile internaționale.

În urma alegerilor din iunie 2004 s-au constituit 8 grupuri politice:

- Grupul Partidului Popular European (democrați-creștini) și al Democraților Europeni (PPE-DE) cu 268 membri;
- Grupul Socialiștilor în Parlamentul European (PSE) cu 200 membri;
- Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa (ALDE) cu 87 membri;
- Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană

Avocat al Poporului, care răspunde de investigarea conflictelor care pot apărea între cetățeni și autoritățile administrative ale instituțiilor Uniunii Europene. Ca toate parlamentele, Parlamentul European are trei puteri fundamentale: puterea legislativă, puterea bugetară, puterea de a supraveghea executivul.

desfășoară concomitent în toate țările Uniunii Europene și sunt total diferite și independente de alegerile parlamentare pentru parlamentul fiecărui stat. Acestea din urmă rămân în continuare la latitudinea fiecărui stat, în funcție de constituția și legile statului respectiv.

Cătălina STANCU
sursa: www.europarl.eu.int

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Bd. Carol I nr. 24, Sect. 3, București, cod. 020921, România
ISSN 1584-1375

Tel: +40 21307 8570; Fax +40 21307 8642

Redacția: Vlad Mustăciosu - Redactor șef

Speranța Iordache - Redactor

Corpul Consilierilor de Integrare Europeană – MAPDR

e-mail: euroagricons@maa.ro

Revista Euroagricons poate fi consultată și în cadrul secțiunii Publicații de pe site-ul www.mapam.ro